

Historia Szkoły

(opracowano na podstawie kronik szkolnych)

„Wszystko co tylko istnieje, ma swoją historię, którą winniśmy skrzętnie notować i przekazywać potomnym”

Dzieje „Jedynki”, czyli Szkoły Podstawowej nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiem Mazowieckiem, sięgają roku 1838. Na polecenie biskupa rozpoczęto budowę szkoły, którą ukończono w roku 1842 dzięki dużemu zaangażowaniu Jana Dąbrowskiego. Naukę w szkole, utrzymywanej przez parafię i mieszkańców, pobierało 115. uczniów. Brak funduszy uniemożliwił utrzymanie dwóch nauczycieli, stąd zajęcia prowadził wikariusz Jan Dąbrowski.

W 1898 roku szkoła w Wysokiem Mazowieckiem otrzymała z kasy państwowej 162 ruble na pensje dla stróża, zakup drewna na opał, bibliotekę i korespondencję z władzami. W 1904 roku w Wysokiem Mazowieckiem wybudowano nowy, bardziej obszerny budynek szkoły gminnej. Przeznaczono na ten cel 5000 rubli. Szkoły wiejskie utrzymywali sami rodzice, pozostałe korzystały z pomocy państwa. Poziom organizacyjny Publicznej Szkoły Powszechnej podniesiono do pełnej siedmioklasowej. W 1926 roku powstała w szkole drużyna harcerska im. Tadeusza Kościuszki, której opiekunem był E. Jagusik.

Podczas II wojny światowej tajne nauczanie na terenie miasta, na poziomie szkoły powszechnej prowadzili: Zofia Dworakowska, Ludwik Wiśniewski, Pelagia Plonskowa, Pelagia Murawska.

Lata powojenne (1945-1950)

Szkoła wznowiła swą pracę w 1944 r. Do 1 sierpnia 1947 r. obowiązki kierownicze szkoły pełnił Mieczysław Kulesza, następnie Ministerstwo Oświaty na powyższe stanowisko mianowało Ludwika Wiśniewskiego, który przez pewien czas pełnił również obowiązki inspektora szkolnego na powiat wysokomazowiecki.

W październiku 1948 r., przy usilnych staraniach kierownika, zradiofonizowano szkołę. W każdej izbie lekcyjnej, na korytarzach, w mieszkaniu woźnego oraz mieszkaniu nauczycielskim umieszczono głośniki na ogólną liczbę 18.

We wrześniu 1949 roku przystąpiono do remontu szkoły. Sumę 4 000 000 zł uzyskano na ten cel z Kuratorium Okręgu Szkolnego w Białymstoku. Do rozbudowy piętra przystąpiono 3 września 1949 r. Brak odpowiedniej liczby robotników oraz sprężystości działania władz Spółdzielni Budowlanej przyczynił się do opóźnienia prac i dopiero w połowie listopada 1949 r. dach prowizorycznie pokryto papą. Powstałe na skutek opadów atmosferycznych liczne

zacieki uniemożliwiały normalne prowadzenie lekcji. Sparaliżowanie pracy szkolnej na dłuższy okres czasu nie wpłynęło jednak na obniżenie wyników nauczania. Dopiero 18 lutego 1950 r. wznowiono prace remontowe. Warunki, w jakich odbywały się lekcje były utrudnione, na 15 oddziałów było 8 izb lekcyjnych, dlatego też dwie klasy szkolne uczęszczały na zmianę popołudniową, kończąc zajęcia o godz. 17.00. Stąd też nie było możliwości na prowadzenie dodatkowych zajęć z uczniami zaniedbanymi, opuszczonymi. Mimo wielu przeszkód grono nauczycielskie organizowało akademie w związku z przypadającymi rocznicami, np. urodzin Stalina czy też utworzenia Armii Radzieckiej.

Dzieje szkoły w latach 1950-1960

W roku szkolnym 1950/1951 kierownictwo szkoły objął Kazimierz Odachowski, który od chwili rozpoczęcia swojej pracy spotykał się z wieloma trudnościami. Brak personelu nauczycielskiego i fatalny stan techniczny sal lekcyjnych stanowiły nie lada wyzwanie. Na wniosek Komisji Budowlanej szkołę zamknięto a nauczanie przeniesiono do budynków prywatnych. Pod koniec grudnia 1950 r. po wielkich trudnościach przystąpiono do naprawy budynku szkolnego przez podstemplowanie parteru słupami pionowymi. W styczniu 1951 r. prace zakończono i wszystkie oddziały wróciły do jednego budynku szkolnego, ucząc się w godz. 8.00-17.00. Ze względu na pojawiające się w pobliskim terenie wilki, dzieci mieszkające poza miastem opuszczały mury szkolne przed zapadnięciem zmroku. Dzięki staraniom kierownika szkoły zakupiono adapter, komplet płyt gramofonowych oraz maszynę do pisania, którą przekazano kancelarii szkolnej. Mimo trudnych warunków lokalowych brano czynny udział w pracach społecznych oraz uroczystościach szkolnych i ogólnomiejskich, przekazując bogatą treść artystyczną.

W kolejnych latach wznowiono pracę Organizacji Harcerskiej, powiększono szeregi TPPR, PCK i SKO. Niestety, częsta rotacja nauczycieli utrudniała proces dydaktyczno-wychowawczy, którego zasadnicze cele – pomimo tych trudności – zawsze były osiągnięte. Wygospodarowano miejsce na bibliotekę oraz utworzono świetlicę szkolną, w której kilka razy w tygodniu odbywały się zajęcia. Grono pedagogiczne, oprócz pracy zawodowej i społecznej, doksztalało się ideologicznie, wieńcząc swój wysiłek bardzo dobrymi wynikami na egzaminie państwowym. Młodzież szkolna natomiast również brała czynny udział w różnych zawodach powiatowych i wojewódzkich, osiągając wysokie wyniki.

Od 1 września 1955 r. kierownikiem szkoły został mianowany Józef Sadowski, który pełnił powierzoną mu funkcję do 31 grudnia tegoż roku. Został bowiem przeniesiony do Wydziału Oświaty w Wysokiem Mazowieckiem. Na jego miejsce został powołany Józef Porowski, który na tym stanowisku pracował do 31 grudnia 1956 r. Obaj w kronice szkolnej śladu swej pracy nie zostawili. Od 1 stycznia 1957 r. kierownikiem szkoły został mianowany Józef Tyszkiewicz.

W maju 1956 r. rozpoczęto remont budynku szkolnego, który trwał do 30 sierpnia 1957 r. W czasie prac remontowych nauka odbywała się w trzech budynkach: dwie sale zajmowano w Liceum Ogólnokształcącym, pięć sal w budynku pomajątkowym zajmowanym przez liceum i cztery sale w budynku po Zawodowej Szkole Metalowej. Mimo trudnych warunków pracy dziatwa szkolna licznie wzięła udział w VI Konkursie Czytelniczym.

Organizatorką jego była Bronisława Tyszkiewicz – kierownik biblioteki przykładowej oraz opiekunka Koła Przyjaciół Książki. Wyróżnione przez Wojewódzki Wydział Oświaty prace konkursowe wysłano na wystawę ministerialną. W nagrodę za tak liczny i czynny udział uczniów w tymże konkursie, Wydział Oświaty przydzielił 800 zł na zakup książek przodującym czytelnikom i dzieciom wyróżnionym w konkursie.

W roku szkolnym 1957/1958 dzieci pełne sił i chęci do pracy rozpoczęły naukę w wyremontowanym budynku szkolnym. W miesiącu wrześniu i październiku zniwelowano boisko i ułożono chodnik z lewej strony przed tarasem, prowadzący do ubikacji, który jest widoczny na

poniższym zdjęciu.

Prace te, w ramach czynu społecznego, wykonali: kierownik szkoły Józef Tyszkiewicz, woźny Stanisław Grabowski oraz chłopcy z klas VI i VII.

Kierownictwo szkoły wspólnie z Komitetem Rodzicielskim zakupiło do biblioteki szkolnej książki za 4500 zł, w ten sposób liczba tomów wzrosła do 4957. W rozbudowanej bibliotece została zorganizowana czytelnia. Działwa szkolna żywo interesowała się czytelnictwem, co zostało uwiecznione na zdjęciach.

Nauczycielka Bronisława Tyszkiewicz doprowadziła bibliotekę do rangi najlepszej w województwie, dlatego też w czerwcu 1958 r. została wydelegowana na dwudniowy Krajowy Zjazd Bibliotekarzy w Warszawie.

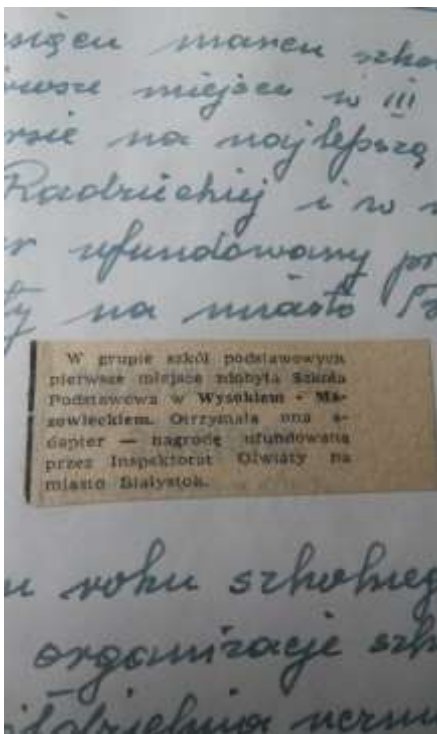
Należy podkreślić, iż Komitet Rodzicielski wraz z rodzicami jednogłośnie zatwierdzał wszelkie wnioski stawiane przez kierownictwo szkoły. Zobowiązano się nawet wpłacić po 60 zł od rodziny, której dzieci uczęszczają do szkoły, względnie przywieźć metr kamienia lub żwiru w celu wzniesienia budynku gospodarczego, ubikacji i dokonania ogrodzenia obiektu szkolnego. Komitet zajmował się nie tylko sprawami gospodarczymi, ale również wychowaniem dziatwy. Trójki klasowe na zmianę dyżurowały

wieczorami na ulicach miasta, nie dopuszczając w ten sposób do jakichkolwiek wykroczeń dzieci szkolnych.

Ważne wydarzenie nastąpiło 30 kwietnia 1959 r. Kierownictwo szkoły zakupiło bowiem telewizor (10 000 zł otrzymano z Inspektoratu a ponad 3500 zł przekazał Komitet Rodzicielski).

Od 1 września 1959 r. kierownictwo szkoły objął Zenon Brzozowski, a jego zastępcą została Romualda Kryńska. Szkoła liczyła 712 uczniów, z których zostało utworzonych 19 oddziałów, a zespół pedagogiczny z zapałem zabrał się do pracy.

W marcu 1960 r. szkoła zajęła I miejsce w wojewódzkim konkursie na najlepszą recytację o Armii Radzieckiej, w nagrodę otrzymała adapter ufundowany przez Inspektorat Oświaty na miasto Białystok.

Spółdzielnia Uczniowska natomiast wygospodarowała nadwyżkę w kwocie 6103 zł. Za część tych pieniędzy zorganizowała dla swoich członków bezpłatną wycieczkę do Warszawy. W okresie zimowym odbyły się dwie zabawy karnawałowe, dzięki którym na cele szkolne uzyskano 1100 zł. Rok szkolny 1959/1960 został zakończony bardzo uroczystie. Klasę siódmą ukończyło 42 uczniów, na stan 44.

Fragment wyrażania świątecznych życzeń

Dzieje szkoły w latach 1960-1970

W roku szkolnym 1960/1961 szkoła liczyła 777 uczniów, z którymi pracę rozpoczęło 23 nauczycieli.

Grono pedagogiczne spodziewało się, że pracując w tym roku w tak zwartym kolektywie, osiągnie bardzo dobre wyniki nauczania i wychowania. Jednak długo to nie trwało, ponieważ już w połowie września zaczęły występować przeszkody na skutek ruchu służbowego. Do grudnia wybyło i przybyło sześciu nauczycieli. Tak duży ruch i w dodatku w tak krótkim czasie komplikował pracę kierownika szkoły. Chociaż było ciasno i sale lekcyjne były wykorzystywane na dwie zmiany to jednak nie zapomniano o pracy z dorosłymi. Została zorganizowana wieczorowa szkoła dla pracujących i Szkoła Przysposobienia Zawodowego

dla dziewcząt miejscowych i z okolicznych wsi, którym warunki domowe nie pozwalały na dalszą naukę w innych miastach.

W tym też roku została urządzona pracownia prac ręcznych. Kierownik szkoły dzięki usilnym staraniom zdobył fundusze na zakup tokarki, piły tarczowej, strugarki, sześciu strugnic i czterech maszyn do szycia. Oprócz tego został zelektryfikowany budynek gospodarczy i doprowadzona siła do pracowni prac ręcznych. Z bardzo dużym wysiłkiem wygospodarowano miejsce na gabinet lekarski, który został należycie wyposażony w sprzęt i odpowiednie leki. Zostały również zrobione metalowe podstawki pod miednice i w ten sposób w każdej klasie powstały kącki czystości, które przedtem zastępowała jedna miednica na dolnym korytarzu. Jeżeli chodzi o bibliotekę szkolną to prosperowała ona bardzo dobrze pod kierownictwem Aliny Brzozowskiej. Zbiór liczył 6120 tomów, a przeciętna ilość wypożyczeń na jednego ucznia w ciągu roku wyniosła 25 książek.

Pod koniec roku szkolnego 1960/1961 szkoła nasza otrzymała trzy dyplomy uznania za wzorową pracę następujących organizacji szkolnych: Spółdzielnia Uczniowska, Szkolne Koło Odbudowy Warszawy i Społeczny Fundusz Budowy Szkół 1000-lecia Państwa Polskiego.

Szkoła bez wątpienia mogła poszczycić się swoją wydajną pracą, ponieważ zmniejszyła odsiew drugoroczności o ponad 50%, tj. z 13,2% w roku 1959 do 6,2 % w roku 1962. Należy dodać, iż wysiłek nauczycieli był jeszcze większy, gdyż z każdym rokiem przybywało uczniów, a liczba sal była taka sama. Mimo ciężkich warunków szkoła zdobywała dyplomy, nagrody i odznaczenia. Dziewczęta za wysokie wyniki w rozgrywkach sportowych na szczeblach powiatowym i wojewódzkim otrzymały dyplom od Kuratora – Czesława Łajki.

Wielkim osiągnięciem mogła pochwalić się Szkolna Kasa Oszczędności, która na swym koncie zgromadziła 60 000 zł, w rezultacie czego Samorząd Uczniowski otrzymał nagrodę w kwocie 1500 zł, a opiekunka 450 zł. Równie dobrze zaprezentował się zespół taneczny, któremu Wydział Oświaty podarował magnetofon.

Spółdzielnia Uczniowska – najlepiej prosperująca w całym powiecie – wygospodarowała 7500 zł, z czego 2500 zł przeznaczyła na pomoce naukowe a pozostałą sumę na wycieczkę dla najbardziej wyróżniających się członków. Na poniższym zdjęciu mali spółdzielcy brali udział w części artystycznej na Walnym Zgromadzeniu członków PSS, który to sprawował patronat nad naszą szkołą. Instytucja ta zorganizowała kurs fotograficzny, kurs gotowania dla klas siódmych oraz na konto Komitetu Rodzicielskiego przekazała 9000 zł.

Oprócz działalności stricte związanej z życiem szkoły uczniowie chętnie reprezentowali naszą placówkę podczas obchodów świąt państwowych.

W roku szkolnym 1962/1963 szkoła liczyła 906 uczniów, a zespół pedagogiczny łącznie z kierownikiem – 24 osoby. W styczniu 1963 r. przeżywano „zimę stulecia”. Wiele szkół w kraju przerwało zajęcia na okres miesiąca czasu, w naszej szkole przerwa trwała pięć dni. W maju 1963 r. chłopcy z klas starszych – przy finansowej pomocy Komitetu Rodzicielskiego – na lekcjach prac ręcznych wykonali betonowe podstawki i drewniane listwy, z których zostały zmontowane ławki i ustawione na boisku szkolnym. W czerwcu zostało promowanych 858 uczniów, co stanowiło 94,7%.

W kolejnym roku szkolnym utworzono 27 oddziałów (975 uczniów), w tym jedną klasę specjalną, natomiast zespół nauczycielski wzrósł do liczby 30 osób. W listopadzie 1963 r. na wniosek kierownika szkoły rodzice podjęli uchwałę budowy sali gimnastycznej w czynie społecznym. Każda rodzina zobowiązała się wpłacić 200 zł lub przepracować dwie „dniówki”. Poza tym właściciele koni zadeklarowali się

przywieźć żwir ze wsi Dąbrowa Moczydły. Zobowiązania te zostały podjęte na cześć XX-lecia Polski Ludowej. Dzieci w ciągu roku szkolnego zgromadziły 25 267 zł na budowę sali. Fundusze te uzyskano ze zbiórki makulatury i innych surowców wtórnych oraz z nadwyżki Spółdzielni Uczniowskiej. W maju 1965 r. prace budowlane przejęła Rzemieślnicza Spółdzielnia Zaopatrzenia i Zbytu. Poniższe zdjęcie prezentuje początek budowy sali gimnastycznej.

Oczywiście bardzo aktywnie, pod kierunkiem i opieką nauczycieli, pracowała też młodzież szkolna.

W kwietniu 1966 r. kierownik szkoły Zenon Brzozowski został oddelegowany do pracy w Zarządzie Powiatowym Związku Nauczycielstwa Polskiego. Jego miejsce zajęła Leonarda Hrynczyszyn – dotychczasowy zastępca kierownika. Była pierwszą kobietą na tym stanowisku w historii szkoły. Swym zastępcą mianowała Annę Górską.

Radosny w tym czasie był fakt, iż dobiegała końca budowa jedynej w powiecie a usytuowanej w naszym mieście – Szkoły Pomnika Tysiąclecia. W naszym budynku uczyło się ponad 1000 uczniów, dlatego też wyczekiwany był podział dzieci na dwie szkoły.

W nowym gmachu zaczęła naukę młodzież licealna, a w budynku liceum swoją siedzibę miała Szkoła Podstawowa nr 2.

W styczniu 1967 r. w naszej szkole rozpoczął się remont kapitalny – instalacja centralnego ogrzewania, przeróbka instalacji elektrycznej, wymiana posadzek, doprowadzenie wody. Była również kontynuowana budowa sali gimnastycznej, którą nadzorował Wydział Oświaty. W czerwcu 1967 r. szkołę ukończyła młodzież ucząca się w klasie ósmej – była to pierwsza klasa, która uczyła się według nowej reformy. Natomiast grudzień 1967 r. był miesiącem przełomowym. Otóż dobiegł końca remont kapitalny szkoły, jak również ukończono budowę sali gimnastycznej w czynie społecznym.

Tak wyglądała sala wraz z łącznikiem, w którym znajdowały się harcówka, czytelnia, biblioteka, skład na sprzęt sportowy, dwie przebieralnie, natryski i urządzenia sanitarne.

W naszej szkole corocznie obchodzono ważne święta państwowe. Licznie brano udział także w pochodach pierwszomajowych. Za poczetem sztandarowym maszerowali harcerze i zuchy, następnie dzieci niosły hasła i szturmówki.

Skład rady pedagogicznej pod koniec lat 60. był następujący: Leonarda Hryncyszyn (kierownik szkoły), Anna Górską (zastępca kierownika) oraz Helena Bruszeńska, Irena Car, Regina Choinka, Irena Choińska, Alicja Chylińska, Helena Drewulka, Zofia Dworakowska, Regina Forencewicz, Wanda Franczuk, Halina Klepaczeńska, Jadwiga Koćmierowska, Jadwiga Konarzeńska, Anna Milewska, Teresa Obek, Józef Porowski, Teresa Puławska, Genowefa Perkowska, Teresa Polanis, Helena Sęczek, Maria Synow, Romuald Synow, Krystyna Wróbel, Władysław Zakrzewski, Kazimierz Ziemiański. Zespół nauczycielski na czele z kierownictwem szkoły postanowił poczynić starania o przywrócenie imienia szkole i ufundowanie sztandaru. Zamierzony cel został osiągnięty na początku roku szkolnego 1969/1970, kiedy to dotychczasowa kierownik szkoły – Leonarda Hryncyszyn – odeszła do Białegostoku, a jej miejsce zajęła Helena Bruszeńska.

Zdjęcie prezentuje, m.in. kierownik Hryncyszyn oraz jej zastępczynię – Annę Górską.

Natomiast fotografia z prawej strony ukazuje moment przekazania sztandaru nowemu kierownictwu szkoły.

Dzieje szkoły w latach 1970-2004

W roku szkolnym 1970/1971 powstał w szkole nowy twór – Zespół Wychowawczy, w skład którego wchodził nauczyciele, rodzice, lekarze. Swą działalność wznowiły także wszystkie organizacje i kółka – novum stanowiło kółko fotograficzne ze specjalistycznym sprzętem i fachowym miejscem do pracy – ciemnią. W latach 70. osiągnięto bardzo dużo jeśli chodzi o postęp pedagogiczny. Wprowadzono zróżnicowaną ocenę ze sprawowania, co mobilizowało młodzież. Nauczyciele stosowali nowe metody nauczania, techniki Freineta, nauczanie programowane, prowadzili lekcje otwarte. Rada pedagogiczna stale podnosiła swoje kwalifikacje, studiując na WSN oraz uczestnicząc w zebraniach zespołów samokształceniowych.

W roku szkolnym 1973/1974 dyrektorem szkoły został Zenon Brzozowski, a grono pedagogiczne wzbogaciło się o nowe osoby – Teresę Cholewicką, Władysławę Sienicką, Henrykę Zalewską i Lecha Śliwowskiego. Z inicjatywy dyrektora podjęto zobowiązanie budowy boiska szkolnego o nawierzchni asfaltowej. Komitet Rodzicielski, rodzice, dzieci i nauczyciele zobowiązali się wnieść społecznie 50% wartości kosztorysowej. Z biegiem czasu inwestycję zrealizowano, wyposażając boisko w odpowiednie oświetlenie, urządzenia sportowe a nawet ogrodzenie od strony zachodniej.

W październiku 1974 r. w 157. rocznicę śmierci Tadeusza Kościuszki szkoła otrzymała od Komitetu Rodzicielskiego popiersie bohatera. Zostało ono ustawione na honorowym miejscu w holu na pierwszym piętrze. Od 1975 r. rok szkolny kończył się na

początku czerwca, a zaczynał pod koniec sierpnia normalnym dniem nauki. Natomiast uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego, z pełnym ceremoniałem szkolnym, odbywało się na początku września. W tymże miesiącu 1975 roku rozpoczęła swą pracę świetlica szkolna, natomiast dotychczasowy brak stołówki zrekompensowano dzieciom możliwością dostarczania obiadów ze Szkoły Podstawowej nr 2. Jeżeli chodzi o stronę medyczną naszej szkoły to styczeń 1976 roku również jest ważnym momentem. Otóż zakupiono wówczas do gabinetu dentystycznego wiertarkę turbinową, co zlikwidowało problem leczenia zębów naszych uczniów.

Lata mijały, następowała rotacja w składzie nauczycielskim (we wrześniu 1976 r. zastępcą dyrektora został Józef Porowski), jednak zaangażowanie uczniów w życie szkoły było niezmiennie. Zawsze chętnie brali udział we wszelkich formach działalności szkolnej i ogólnomiejskiej, czego dowodem są poniższe zdjęcia.

15 maja - Dzień
Czynu Partyjnego
dzieci i młodzieży
tutejszej szkoły podjęła
pobocze ul. S. Leluga

W roku szkolnym 1977/1978 wiele uwagi poświęcało się dzieciom sześciolatnim, zgrupowanym w dwu oddziałach przedszkolnych. Otóż te dzieci uczyły się w oparciu o nowy program. Właśnie one w przyszłym roku szkolnym rozpoczęły naukę w zreformowanej szkole dziesięcioletniej.

Rok szkolny 1978/1979 rozpoczął się zmianą na stanowisku dyrektora szkoły. Zenon Brzozowski odszedł do pracy w Zarządzie Głównym ZNP w Warszawie. Obowiązki jego przejął mgr Ryszard Zajkowski, który jako pierwszy dokonał uroczystego pasowania dzieci na uczniów dziesięcioletniej powszechnej szkoły średniej.

W kwietniu 1979 r. po długim okresie przygotowań i wstępnych prac rozpoczęto budowę świetlicy. Miała ona na celu poprawić warunki pracy szkoły. Zaplanowano umieścić w niej pomieszczenia na przygotowywanie i spożywanie posiłków oraz pomieszczenia na pracownie zajęć praktyczno-technicznych. Mimo wielu trudności, w listopadzie 1979 r.

dobiegła końca budowa ścian pierwszej kondygnacji. W roku szkolnym 1979/1980 szczególnie kładziono nacisk na zagadnienia i problematykę VIII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W lutym 1980 r. młodzież oglądała przebieg obrad w audycjach telewizyjnych, natomiast uchwała Zjazdu, wytyczająca kierunki rozwoju społeczno-gospodarczego i politycznego, stanowiła treść zajęć lekcyjnych. Po kilkumiesięcznej wizytacji Kuratorium Oświaty i Wychowania, której efektem było uzyskanie bardzo dobrej oceny pracy szkoły i grona pedagogicznego – nastąpiło uroczyste zakończenie roku szkolnego. Na zdjęciu część zespołu nauczycielskiego tuż przed udaniem się na zasłużony odpoczynek.

Na początku roku szkolnego 1980/1981 dyrektorem szkoły został mgr Stanisław Gołaszewski.

Prężnie rozpoczęło swą pracę wiele kół zainteresowań i organizacji szkolnych. Związek Harcerstwa Polskiego liczył aż 17 drużyn, których nazwy brzmiały, m.in. Krasnale, Leśne zwierzęta, Odkrywcy przyrody, Odważni kosmonauci i Obrońcy Warszawy. Sukcesy uczniów w wielu zawodach i olimpiadach były też z pewnością zasługą wykwalifikowanej rady pedagogicznej. Jej wychowankowie zajmują dziś znaczące stanowiska naukowe

i państwowe. Z pewnością powracają do lat młodości, do czasów spędzonych w szkole podstawowej. Dowodem tego jest szereg listów, jakie otrzymywali i otrzymują nauczyciele.

Oprócz lekcji szkolnych, zajęć pozalekcyjnych, uroczystego obchodzenia świąt państwowych szkoła tętniła życiem również podczas odpoczynku zimowego, czego dowodem są poniższe zdjęcia.

Transformacja ustroju państwa pociągnęła za sobą następstwa. Nowe plany i nadzieje szybko ustąpiły miejsca niepokojom. Nauczyciele zaczęli obawiać się zwolnień, choćby z powodu planowanej podwyżki pensum. Życie szkoły toczyło się jednak swoim rytmem. W 1999 r. nastąpił przełomowy moment w historii szkoły, kiedy to w wyniku reformy oświaty okres nauki w szkole podstawowej został skrócony z ośmiu do sześciu lat. Poniższe zdjęcia prezentują moment pasowania pierwszoklasistów na uczniów – jak się później okazało – sześciolatek szkoły podstawowej. We wrześniu 1993 r. ówczesny dyrektor szkoły – Włodzimierz Słonecki – witał w murach szkoły uczniów, którzy naukę w tej placówce ukończyli w 1999 r.

Początek XXI wieku to okres niezwykle ważny w dziejach naszej szkoły. Otóż w latach 2000-2002 trwała rozbudowa budynku. Zyskaliśmy obiekt wybudowany według najnowszych standardów bezpieczeństwa – halę sportową. Fakt ten z pewnością zapisał się złotymi literami w historii naszej szkoły.

Pozycję i wizerunek szkoła zawdzięcza w dużym stopniu pracy osób kierujących placówką. Osobiste zaangażowanie, inspiracja i wdrażanie procesu ciągłej poprawy efektywności pracy posiadanego potencjału to podstawowe cechy i umiejętności kadry kierowniczej szkoły. Otwarcie na zmiany, umiejętność kreowania wizji i misji oraz ustalanie celów przez kolejnych dyrektorów szkoły spowodowały, że Szkoła Podstawowa nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiem Mazowieckiem stała się placówką o znaczącej pozycji w środowisku lokalnym.

Dyrektorzy:

Mieczysław Kulesza

Ludwik Wiśniewski

Kazimierz Odachowski

Józef Sadowski

Józef Porowski

Józef Tyszkiewicz

Zenon Brzozowski

Leonarda Hrynczyszyn

Helena Bruszevska

Zenon Brzozowski

Ryszard Zajkowski

Stanisław Gołaszewski

Halina Roszkowska

Włodzimierz Słonecki

Małgorzata Koc

Dzieje szkoły od 2004 roku do teraz

Dzisiejsze życie szkoły różni się od tego sprzed kilkadziesiątu, a nawet kilkunastu lat. Zmieniły się nie tylko programy nauczania, nauczyciele, ale i aspiracje młodzieży. Można powiedzieć, że jest lepiej, ale także pod wieloma względami trudniej. Skończyła się nadopiekuńczość państwa wobec oświaty. Z dnia na dzień szkoła musiała przystosować się do

trudnej, wolnorynkowej rzeczywistości. Wszelkie działania, związane z udziałem uczniów w olimpiadach i konkursach oraz pracą kół zainteresowań i drużyn sportowych, spotykają się z pełną aprobatą i wsparciem ze strony pani dyrektor Małgorzaty Koc, która swoją funkcję pełni od września 2004 roku. Zastępcami są panie dyr. Mariola Kućmierowska i dyr. Elżbieta Julia Śladewska. W ciągu ostatnich lat pod czujnym okiem obecnej pani dyrektor przeprowadzono wiele remontów. Modernizacja budynku przebiegała etapami. Dokonano odnowienia elewacji zewnętrznej szkoły, wymieniono okna w salach lekcyjnych i pomieszczeniach pomocniczych, zmieniono wyposażenie szatni, wyremontowano korytarze i sanitariaty. Łazienki zostały dostosowane do funkcjonowania osób niepełnosprawnych. Przeprowadzone zostały remonty sal lekcyjnych, pomieszczeń administracji i biblioteki szkolnej, która otrzymała także nowoczesne stanowiska komputerowe. Zakupionych zostało wiele pomocy naukowych, systematycznie powiększany jest księgozbiór biblioteki szkolnej. Szkoła wzbogaciła się o dwie pracownie komputerowe. Z inicjatywy organu prowadzącego, który stale wspiera naszą placówkę, zmodernizowano system grzewczy, założono pompy ciepła oraz kolektory słoneczne. Widoczne są także zmiany w zewnętrznym otoczeniu szkoły. Wszystkie te działania sprawiają, że „Jedynka” jest nowoczesna, bezpieczna i dostosowana do potrzeb uczniów. Poniższe zdjęcia ukazują, jak bardzo zmieniła się nasza szkoła na przestrzeni lat.

Obecnie bazę lokalową stanowią: 24 pracownice dydaktyczne, 3 pracownice specjalistyczne, sala gimnastyczna, pełnowymiarowa hala sportowa, sala do gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej, biblioteka szkolna, 2 pracownice komputerowe, gabinet psychologa i pedagoga, gabinet logopedy, świetlica szkolna „Kaskada”, świetlica socjoterapeutyczna „Arkadia”, kuchnia i stołówka szkolna, gabinet profilaktyki zdrowotnej, plac zabaw na boisku szkolnym oraz kompleks boisk „Orlik”. Budynek szkolny jest przystosowany do pobytu i bezpiecznego funkcjonowania w nim osób niepełnosprawnych. Jest to niezwykle ważne, gdyż jesteśmy szkołą z klasami integracyjnymi. Są wśród nich uczniowie o różnych dysfunkcjach rozwojowych, zróżnicowanych możliwościach intelektualnych, sensorycznych, emocjonalnych i ruchowych. Proces integracji w naszej szkole stale się rozwija i przynosi zadowolenie nie tylko nauczycielom, ale i rodzicom oraz samym uczniom. Sprzyja przełamywaniu stereotypów, uczy tolerancji i akceptacji, a także umiejętności współdziałania.

Nauczyciel bez szkoły znaczy niewiele, ale chyba jeszcze mniej jest warta szkoła bez oddanej, dobrze przygotowanej kadry. W ciągu 70 lat w naszej szkole (pierwsze zapiski w kronice pochodzą z 1947 r.) pracowało wielu nauczycieli, z których każdy zapisał się na trwałe w jego historii. Byli znakomitymi, doskonałymi znawcami młodzieży, wspaniałymi pedagogami, mistrzami słowa i czynu. Wspominamy ich wszystkich z wielkim szacunkiem, a tym którzy odeszli na zawsze, składamy hołd.

Obecnie rada pedagogiczna składa się z 67. nauczycieli systematycznie podnoszących swoje kwalifikacje i uzyskujących kolejne stopnie awansu zawodowego:

stażysta	1
kontraktowy	9
mianowany	11
dyplomowany	46

Wielu nauczycieli posiada dodatkowe specjalizacje uzyskane na studiach podyplomowych i kursach kwalifikacyjnych:

oligofrenopedagogika	12
gimnastyka korekcyjno-kompensacyjna	7
terapia pedagogiczna	5
logopedia	1

Wszechstronny rozwój dziecka na miarę jego możliwości w twórczej, przyjaznej atmosferze i poczuciu bezpieczeństwa – jest naszym celem. Pragniemy wykształcić młodego człowieka w poczuciu własnej wartości, twórczego, wrażliwego, samodzielnego, aktywnie dążącego do poszerzania swojej wiedzy, otwartego na problemy regionu, kraju, Europy. Chcemy to osiągnąć poprzez wzajemną współpracę i motywację całego środowiska. Współpracujemy z instytucjami działającymi na rzecz dzieci. Oferujemy potrzebującym uczniom i rodzicom dostępne formy pomocy oraz systematyczne i skuteczne działania opiekuńcze. Kierujemy się takimi wartościami jak: otwartość na potrzeby innych, szacunek dla drugiego człowieka oraz odpowiedzialność.

Wyróżnia nas:

- wysoka jakość nauczania,
- nowoczesna baza szkoły,
- zintegrowane środowisko,
- profesjonalizm.

Działamy po to, aby nasi uczniowie byli solidnie przygotowani do dalszej nauki i życia w dynamicznie zmieniającym się świecie XXI wieku, a ich rodzice darzyli nas zaufaniem. Dążymy do tego, aby pracownicy szkoły mieli satysfakcję z wykonywanej pracy, a szkoła cieszyła się uznaniem w środowisku.

Zapewniamy naszym uczniom:

- realizację podstawy programowej przy zastosowaniu nowatorskich metod pracy, w tym innowacji pedagogicznych (aktualnie realizowane innowacje to: „Duży czyta małemu”, „Cała prawda o odpadach” oraz autorski program „Odpowiedzialni Młodzi”),
- zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze,
- zajęcia specjalistyczne: rewalidacja, zajęcia korekcyjno-kompensacyjne, logopedyczne, psychoedukacyjne, gimnastyka korekcyjna, arteterapia,
- bogatą ofertę zajęć pozalekcyjnych: przedmiotowe koła zainteresowań, zajęcia teatralne, robotyka, chór, zajęcia sportowe (kolarstwo, badminton, pływanie, aerobik, taniec nowoczesny, gry zespołowe), harcerstwo, zuchy, zajęcia informatyczne z programowaniem w klasach I-III, prowadzenie sekcji dziennikarskiej redagującej gazetkę szkolną,
- organizację i udział uczniów w uroczystościach szkolnych i państwowych,
- udział w akcjach charytatywnych i różnych formach wolontariatu, uwrażliwiających na potrzeby innych osób,

- działanie w organizacjach szkolnych i pozaszkolnych (Mały i Duży Samorząd Szkolny, Caritas, PCK, ZHP, Klub sportowy Jedyneczka, SKO),
- edukację poprzez rekreację, czyli wycieczki i „zielone szkoły”.

Pracę wychowawczą opieramy na wartościach zaakceptowanych przez środowisko szkoły oraz promocji zdrowego stylu życia poprzez działania sportowe i rekreacyjne, a także realizację programów promujących zdrowie – „Owoce i warzywa w szkole” oraz „Mleko w szkole”. Wykształcenie nawyku dbania o własne zdrowie szkoła zapewnia także poprzez zbiorowe wyjścia do gabinetu stomatologicznego w celu kontroli uzębienia oraz fluoryzację zębów.

Twórcza kadra nauczycielska stale się doksztalająca i doskonaląca, kompetentna i dobrze przygotowana, właściwie dostosowuje sposób przekazywania wiedzy, kształtowania umiejętności i postaw uczniów do naturalnej w tym wieku aktywności dzieci. Dlatego też możemy się pochwalić licznymi sukcesami uczniów w konkursach pozaszkolnych na szczeblu regionu i kraju oraz w wielu formach współzawodnictwa sportowego, gdzie nasi uczniowie osiągają bardzo dobre wyniki, zajmując czołowe miejsca zarówno indywidualnie, jak i zespołowo. Rokrocznie mamy wielu laureatów i finalistów konkursów przedmiotowych organizowanych przez kuratora oświaty, szczególnie wysoki wynik osiągnęliśmy w roku szkolnym 2013/2014, wówczas laureatów było aż trzynastu, natomiast finalistów – czterech. Rok szkolny 2011/2012 był niezwykle owocny w osiągnięcia uczniów w ramach konkursów recytatorskich, plastycznych i konkursów piosenek. Zdobyliśmy I miejsce w Powiatowym Konkursie Recytatorskim „Baje, bajki, bajeczki”, I miejsce w Powiatowym Konkursie Recytatorskim Poezji Jana Pawła II, I miejsce w Powiatowym Konkursie Piosenki „Szepietowo 2011”, I miejsce w ogólnopolskiej Stypendiadzie Wczesnoszkolnej „Kreska”, jak również trzy uczennice zostały laureatkami wojewódzkich konkursów plastycznych. W roku szkolnym 2015/2016 w międzynarodowym konkursie matematycznym „Kangur” nasi uczniowie zdobyli 3 bardzo dobre wyniki i aż 22 wyróżnienia, uczennica zyskała tytuł Gran Prix w ogólnopolskim konkursie literackim „I ty możesz zostać bajkopisarzem”, w konkursie ogólnopolskim „Eko-Planeta” zdobyliśmy 1 wynik bardzo dobry i 4 wyróżnienia, ponadto 11 wyróżnień w ogólnopolskich konkursach plastycznych oraz liczne osiągnięcia w konkursach wojewódzkich. Corocznie nasza szkoła uzyskuje I miejsce w powiecie w ogólnej klasyfikacji sportowej, natomiast przez ostatnie trzy lata zdobywaliśmy VII, V, i IV miejsce w generalnej klasyfikacji sportowej województwa podlaskiego. W związku z powyższym nie dziwi fakt, że w pierwszym półroczu roku szkolnego 2016/2017 uczniowie naszej szkoły wzięli udział aż w 34 konkursach – wykonano około 800 prac konkursowych. W II semestrze roku szkolnego

2016/2017 w grupie utalentowanych uczniów szczególnie wyróżniła się uczennica, która kilkakrotnie znalazła się w gronie zwycięzców. W wojewódzkim konkursie na projekt pocztówki wielkanocnej pracę uczennicy oceniali internauci. Zdobyła II miejsce, prezentowano ją w ramach Podlaskiego Festiwalu Wielkanocnego. Kolejny wielki sukces plastyczny przyniósł dziewczynce konkurs zorganizowany przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w Białymstoku. Uczennica znalazła się w gronie nagrodzonych uczestników etapu wojewódzkiego VII Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego dla Dzieci „Bezpiecznie na wsi to podstawa – środki chemiczne to nie zabawa”. W tym konkursie brali udział uczniowie ze 149 szkół podstawowych z całego Podlasia, wpłynęło 1199 prac, zatem bez wątpienia osiągnięcie uczennicy urosło do rangi spektakularnego sukcesu. Szkoła zapewnia możliwość rozwoju uczniom szczególnie uzdolnionym, którzy mobilizowani przez nauczycieli chętnie biorą udział w różnego rodzaju formach aktywności, czego dowodem są powyższe sukcesy.

Rokrocznie staramy się o podnoszenie standardu bazy szkoły poprzez jej modernizację, doposażenie w pomoce dydaktyczne oraz sprzęt informacyjno-komunikacyjny. Od 2006 roku na doposażenie szkoły w pomoce dydaktyczne, szerszą ofertę zajęć pozalekcyjnych, remont i modernizację pomieszczeń szkolnych pozyskiwaliśmy zewnętrzne środki finansowe. Do tej pory zrealizowaliśmy 8 projektów. W roku szkolnym 2016/2017 na doposażenie biblioteki szkolnej uzyskaliśmy dotację w ramach „Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa”. Aktualnie szkoła aspiruje o kolejne projekty. Złożona została również aplikacja o dofinansowanie ze środków unijnych projektu „Wzrost jakości oferty edukacyjnej w Szkole Podstawowej Nr 1 w Wysokiem Mazowieckiem”, w ramach którego między innymi w budynkach szkoły stworzona zostanie nowa sieć internetowa, placówka zostanie doposażona o nowoczesne pomoce, a uczniowie skorzystają z szeregu dodatkowych zajęć.

Staraliśmy się stworzyć szkołę, dla której najważniejszy jest rozwój ucznia. I chyba nam się udało. Dzisiaj szkoła jest placówką nowoczesną, dobrze wyposażoną w sprzęt i pomoce dydaktyczne umożliwiające pracę z uczniem aktywizującymi metodami nauczania z uwzględnieniem technologii komputerowej i informacyjnej, zapewniającą wysoki poziom nauczania i wszechstronny, intelektualny rozwój dziecka. Jesteśmy kreatywni, otwarci na wszelkie zmiany w polskiej edukacji. Szkoła jest przyjazna uczniom, zapewnia bezpieczeństwo i właściwą atmosferę podczas pobytu dziecka w szkole. Daje uczniom i ich rodzicom czytelną ocenę osiągnięć i wysiłków, pobudzając do dalszego rozwoju umiejętności i zainteresowań. Nasza szkoła integruje środowisko lokalne i współpracuje z różnymi

instytucjami wspomagającymi jej działania. Pomaga rodzicom w procesie wychowawczym, kształtując między innymi szacunek do dziedzictwa kulturowego narodu, regionu, miasta. Podejmowane przez szkołę działania chętnie wspierane są przez rodziców, którzy aktywnie angażują się w życie szkoły oraz włączają się w proces decyzyjny.

Zachęcamy do śledzenia oficjalnej strony naszej szkoły **sp1wm.nets.pl**, na której na bieżąco umieszczane są informacje o wydarzeniach z życia społeczności szkolnej i osiągnięciach uczniów.

Agnieszka Wasiluk